

Иван Вазов

„Балканският Шейлок“

„Балкански Шейлок“¹ – да, така те назоваха,
о, българският народ!
Веднаж ли злобата въз тебе меч замахна,
снагата ти прободете?

Веднаж ли твоето свещено име, чисто
от кал, калта мърсий го?
И твоето чело, под лаврите заристо,
зла клевета черни го?

Кога врази без чест месата ти резаха –
кадяха им тамян!
За твоите хулници те Шейлоци не бяха –
ти Шейлок си назван!

Да искаш своето – не смей, това е гряшно.
Речеш ли: „Прав съм аз,
ограбен съм без срам!“² – ще си охулен страшно,
че дръзко дигаш глас.

Щади разбойника – защо да негодуваш,
че бил е твой джелат?
Би трябвало, уви, кинжала да цалуваш
със твойта кръв облят!

Би трябвало, кат роб, ти да живееш за други,
безпомощен докрай,
плесници давани да считаш за услуги,
да викаш пак: сполай!

Не слушай този, кой на чужд гроб сълзи лее.
Не възък мек, а чук
бъди за подлите... Аз викам: Да живее
Свещеният юмрук!

26 януари 1916 г.

---

1. Тая хула фърлят някои руски вестници въз България по повод слуха, че щяла да си поиска от Черна Гора заема, направен ней през 1912 г. Читателите помнят, че „Балкански Шейлок“ България бе названа и преди таз война, когато си искаше грабнатата от сърбите Македония. (*Лихварят Шейлок е главното действащо лице в комедията на Шекспир „Венецианският търговец“*)

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4916>]